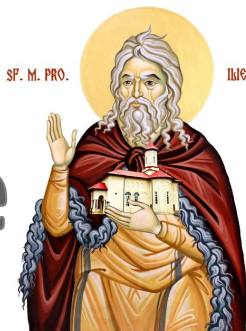

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica dinaintea Înălțării Sfintei Cruci

Apostolul citit astăzi ne învață să nu acceptăm nu știu ce obicei care se practică într-o parohie, într-o comunitate pe undeva, prin care se acoperă însă păcatele acelora, și nici noi să nu cerem altora să respecte un obicei inventat de noi ca să ne acoperim un păcat.

Dacă mergem undeva și ni se pune în față mâncare de fruct în post, și deși ne cunoaște, gazda ne îndeamnă că nu se face gaură în cer, putem refuza, sau mâncăm ce e de post prin meniu, să nu facem notă prea discordantă. În direcția opusă, nici noi să nu cerem oaspeților să mănânce de fruct în post doar pentru că noi suntem pofticioși sau am cumpărat niște produse și nu vrem să le aruncăm sau să le dăm cuiva de pomană.

Exemplele ar putea continua, există multe situații în care oamenii vor să se acopere pe cheltuiala noastră. Când avem de pierdut doar bani sau timp, le putem face pe plac, dar când ne primejduim sufletul, ne aducem aminte să spunem nu. Nici noi să nu cerem altora ce nu ne-ar plăcea să ni se întâmple.

Dacă ne găsim în satul părinților și acolo pomenirea de 7 ani, să zicem, se face într-un anumit fel, cu anumite

cheltuieli, chiar dacă sunt lucruri în plus, de care nu scrie în nicio carte, putem să le facem pe plac decât să lăsăm loc la discuții.

Apostolul ne mai arată că pentru creștin, Crucea este motiv de laudă, nu de rușine. Nu mă rușinez de Domnul Hristos, a Căruia biruință pe Cruce se face lucrătoare și în viața mea, prin biruința asupra gândurilor, pornirilor păcătoase și obiceiurilor rele. Nu mă rușinez nici de crucea pe care o port și o suport în fiecare zi, deoarece constituie tratamentul care unește Crucea Domnului cu făptura mea, ca să mă vindece.

Prin Cruce, Sf. Pavel zice că este răstignit pentru lume și lumea-i răstignită pentru el. Sfinții Părinți ne învață ca în primul rând să avem mereu în față pragul morții și al judecării Domnului; în al doilea, să omorâm tot răul care s-a înșurubat în viața noastră – gânduri, poftă, nervi, alergătură lumească – și ne leagă de cele trecătoare, care pier, încurcându-ne în tot efortul duhovnicesc; în al treilea, să căutăm, când ne supără cei din jur, să ne socotim ca morți de trei zile și îngropați, și atunci o mulțime de ispite care vin prin oameni nu ne vor mai atinge; în al patrulea rând, mort pentru lume înseamnă că eu încerc să trăiesc ca și cum deja am ajuns în cer și mă alătur îngerilor și sfinților, și nu-mi mai trebuie decât rugăciune, iubirea aproapelui, iar celelalte sunt doar mici impedimente trecătoare.

Sf. Evanghelie ne dezvăluie puterea Crucii: putere de vindecare a făpturii omenești și a lucrărilor ei, de învingere a patimilor și a demonilor, de suportare a durerilor fără de voie și asumare a celor voluntare, putere de viață izvorâtă din viața răstignită a Mântuitorului.

Asemenea lui Nicodim, și noi venim parcă pe furiș la Biserică, suntem discreți la culme în privința preocupărilor noastre duhovnicești, ne întrebăm dacă nu le putem împăca în vreun fel cu anturajul și preocupările noastre.

Câtă vreme suntem cinstiți cu noi înșine, vom putea primi răspunsul care ne trimite la o înnoire prin pocăință a vieții noastre, la primirea puterii Crucii Domnului Hristos, la care privind ca odinioară evreii la șarpele de aramă în pustie, căpătăm vindecare, curaj, putere, ne revenim în sine și acceptăm propria cruce.

Când ne însemnăm cu Sf. Cruce, când sărutăm cruciulița de la gât, când o așezăm în casă, în mașină, la birou, când ne pecetluim cu ea și locuința, cerem puterea acestei biruințe în viața noastră, asumându-ne și părțicica de cruce pe care avem să o purtăm personal.

Înălțarea Sfintei Crucii—14 septembrie

De două ori a fost înălțată Sf. Cruce în văzul tuturor credincioșilor, la Ierusalim: o dată când a fost descoperită de Sf. Elena, la anul 335, și a doua oară peste 300 de ani, când a fost adusă înapoi din regatul perșilor, care o răpiseră în urma unui război.

Creștinii cinstesc Sf. Cruce, i se închină, se însemnează cu evlavie, o așează la loc de cinste, o folosesc ca semn și pecete a harului, deoarece înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu, cum spune Apostolul sărbătorii, s-au arătat prin Cruce.

Lumea care se închină banului și plăcerii o consideră nebunie, iar necredincioșii nu înțeleg cum Dumnezeu S-a lăsat răstignit și a dat prin Cruce dovada celei mai mari și

mai jertfelnice iubiri, arătându-și puterea asupra durerii și morții, nu slăbiciunea omenească.

În fiecare seară, ne însemnăm cu Sf. Cruce când ne citim rugăciunile, ca odihna ce urmează și ziua de muncă de după ea să fie întărite prin Cruce și să dobândească un sens diferit, dincolo de odihna somnului și de osteneala serviciului sau a școlii.

Înainte de a-și duce Crucea, Iisus îi spune lui Pilat că n-ar avea nicio putere asupra-I dacă nu ar fi primit de sus. Comentând aceste cuvinte, Sfinții Părinți subliniază câtă slavă și putere a dobândit Dumnezeu-Omul Iisus Hristos prin pătimire și moarte pe Cruce, din care acum dă oamenilor ca și ei, nefugind de Cruce, să ia de sus laolaltă cu durerea Crucii, slava și puterea care îi urmează. Totul este să avem credință, cuget smerit și răbdare, care prefac Crucea în încercare, la capătul ei aflându-se nădejdea, în care deja sălășluiește în parte răsplata vieții viitoare.

Duminică, 13 septembrie, de Sf. Ciprian și Corneliu, urăm apropiaților noștri cu aceste nume La mulți ani!

Joi, 17 septembrie, Sf. Muceniță Sofia. Știu că avem în cartier câteva Sofii, să le urăm La mulți ani!

Să citim, de mai multe ori, pentru noi și pentru copii, dacă se poate și împreună cu ei, sau dacă sunt mărișori să citească ei înșiși, **acatistul Sf. Nichifor cel Lepros**, care se găsește și la biserică, și pe internet, chiar și pe siteul parohiei. Este sfântul dăruit de Dumnezeu să ne garanteze că nu ne îmbolnăvim sau ne vindecăm, dacă ne-am infectat deja, de noua boală.

S-au strâns **395 lei pentru apă**. Mulțumim.